

ԵԿՐՈՂԱԿԱՆ ՊՈՐԾԱ

Հանտոն, 4 Մարտ, ժամ 5 վայր. 15 երեկոյ	
ՔԸ քննողիստէ	100 15 1/2
մ. » Սէրի Դ. բացուեցաւ	13 7 1/2
» » դ գոցուեցաւ	135 1/2 (°)
» » Ա.	21
» » Բ.	13 5 1/2
» » Գ.	13 5 1/2
» » Դ.	13 5 1/2
Օման 1871	69 1 1/4
Խառութիւն 1877	80 1 1/2
Ն.ք 0թօման	9 5 1/2
Հանտոն փոխառ. 1873	91 7 1/2
Իպտական միացեալ (իւնիֆիէ)	70 5 1/2
» առանձն. (բրիվիլէմիէ)	94 5 1/2
Մանիէ	67 5 1/2
Տանիալ (փոխառ. Թօզիլու)	91 5 1/2
Նդարական պարտութուղթ 4 0%	— —
Խանակութիւն հարկի վրայ	25 586
Վիճնա, 4 Մարտ, ժամ 4 երեկոյ	
Խանակութիւն Լանտոնի վրայ	128 55
Մանեան երկաթուղի	15 50
Բարիկ 4 Մարտ, ժամ 3 վայր. 45 երեկոյ	
Խանական Ուսութ' 4 1 1/2 0%	108 45
» » 3 0%	79 82 1/2
Մանեան քննողիստ Սէրի Դ. բացուեցաւ	13 60
» » դ գոցուեցաւ	13 55
» » Բ.	13 50
» » Գ.	13 50
Մանեան երկաթուղի	31 25
» Բէժի բաժնեթուղթք	— —
Ն.ք 0թօման	485
Էտի Լիոնէ	543 75
» Ֆօնսիէ	1351 25
Ժնեվուն Լիոնի	1288 75
Լէզի Հրանցք	1965
Հանտոն 5 0% 1877 ի	98 5 1/2
առաջան Ուսութ'	95 50
Իպտական միացեալ	359 37 1/2
Մանեան (արտաքին)	64
Իօրիթէ Թիւրք	348 75
Ո Հելենական	300
Ք Լոնսորայի վրայ	25 40
Խեղծ գիւղին վրայ կը տարածուի և անհատնում ողբերով ի զուր կը ջա- նալ վիշտը Թեղմել. Խոկ Ադոնիսի ար- իւնէն անեմն ծաղիկը կը ծլի. Աստղիկ զայն կը քաղէ և կ'ըսէ. « Այս ծաղիկը կուրծքիս վրայ պիտի հանգչի, զի մահը յափշտակեց զնդոնիս ադկից : » Յոդ- նած աշխարհէս կը թռչի Պափու՝ ուր մոտադիր է կենցաղավարել և չերեւել այլ ևս ոչ մէկու :	
Այս գողորիկ վիպակին վրայ շատ քերթողաց տաղանդը փորձուած է. յի- շենք միայն Մարինի իտալացին որ ան- վերջական քերթուած մը յօրինեց, Բայց Շէքսփիրի ոճը բոլորովին արե- ւելեան հանգամանք մ'ունի, և կը յի- շեցնէ Պարսկաց միրաբանական տողե- րը. Մեզ կը մնայ մաղթել թարգման- չին որ այս աշխատանքը իր յուսացած ընդունելութիւնը գտնէ՝ որ զինքը Դրդէ Շէքսփիրի հանճարին բարձ- գոյն արտադրութիւնքը հայերէն վե- րածելը փութացընել:	
Վ. Արվածեան	
ՏԵՂԱԳՐԱԿԱՆ	
ՍՈՐԲ ԳԻՒՂ ԵՒ ԻՒՐ Ս. ԿՈՐԱՂԵՑԻ ՎԱՆԻ	

սնցնէինք այս վայրէն, գիտես թէ
սկզին եղեմն իր թարմութեամբ կը
ատկերուէր մեր աչաց: Արդեօք
ո՞յ երբէք քաղցրութիւն մը քան բը-
լթեան ներդաշնակութիւնն և քան
սրգամիտ գիւղացիի նահապետու-
իւնն զոր կը նշմարէ ասու ամեն ոք:
Այն դարատափ զոր յիշեցի քիչ
առաջ՝ նորն բնական խարիսխն է ո-
վ վրայ հիմուած է տեղւոյն Ս. Կա-
պետի վանք: Այս վանուց դիբքն իւր
այիշ զօրութեամբ կը գերէ ամեն
րու որ առաջին անգամ ալցէ հոս:
վկան և ծառաստաններն աջ ու ձախ
զմերէն կը պարփակեն զինք, ու ինչ-
ս նազելաշուք դշխոյ մը, ոսկեծա-
ւկ պերճանաց մէջ բազմած կը գիտէ
կը դիտէ անկուշտ այն տեսարանն՝
կը ներկայէ ծովան իւր ժիմակուն և
ին ալիքներով. ա՞հ, ծով, ինչե՛ր տե-
սած և ինչե՛ր կը խօսիս քոյ աղու լեզ-
աւ:
Վանուցս Տաճարն և եթ իւր գողտ-
կ վիճակաւ ունի մի առանձին ճա-
կ հայ նահապետական դարու ճար-
ուրապետութեանն. Միւս խցիկները
պար մ'են կարծես լաբիւրինդոսին:
և վանքս ունեցած է նախապէս կա-
նաւոր վիճակ և գոհացուցիչ կացու-
նեն, սակայն ժամանակն իւր մաշիչ
նիքներով անհետ ըրած է ասկէ
րգն ու սարք: Վանուցս նիւթական
գին հարստութեան մեծ մաս կը կազ-
զողալին և անտառալին այն կալ-
ունական առաջ ։ Եւ Եւ Եւ Եւ Եւ
թակդողները ։ Կրնայ թրանքլինը վկայ կան-
չել, որուն աշխարհիս բոլոր գործնական ի-
մաստութիւնը պարտանակոլ գովերը բանաս-
տեղ ութիւններով ճոխացած են: Թրանք-
լին օրացոյցն ու ալ կը շնէր, որոնց մէջ
բանաստեղ ութիւններ կը գրէր: Իրաւ է
որ, Լապուլին (1) ըստին պէս, բանաս-
տեղ ծութիւնը շատ բարձր չէ: բայց ի՞նչ
փոյթ, խնդիրն այն չէ: Լապուլին անուա-
նեցի, եւ ոչ առանց յուղման, եւ խորին
յուղման: Ճանչչաց այն մեծ միտքը, այն
մած սիրառ, այն ժողովրդական դրաստանց,
— ֆուանքլին առաջինն եղած է հաստատե-
լու համար սոյն գրաստունները, — ջերմ
պաշտամնը: (Հոս վակագիծ մը կը բանամ,
հարցնելու համար Արշակ է փենտիփն թէ
ի՞նչօլէս ինքը, որ գործաւորաց ամէն պի-
տոյքն, գործակցութեան ամէն միջոցները
մատած է, Տնաբեանի և Միւսունեան նապատա-
կը՝ ան բ կանոնադրութեանը մէջ նշանա-
կած ատենը, ժողովրդական մատենադա-
րանները մասցեր է, ինքն հիմնադիրն Ազ-
գային Մատենադարանին որ դժբաղդա-
բար մեծահամբաւ կանառով մը խառնու-
մառն եղաւ ի վկաս նախնական բազմուշակ
գաղափարին):

Լապուլին յիշատակութիւնը ըրի: Տե-
սէք ի՞նչ կ'լոէ: «Անգվիս օրինակը աչքեր-
նուս աաջեւն է սովորեցնելու համար մեզի
թէ ի՞նչ անհուն բարիք կ'ընեն ժողովրդա-
կան մասնաւոր գրաստունները: Գործառու-
թն էու հոդին և հայէ առշալը հրական հուս-
չերանելը: Գործաւորին կինը, իրիկունը,
տքնած ատենը, էրիկը տունը կը պահէ,
իւր մանկանց որորոցին քով: Ընտանիքը
ասով կը վասարչի զամենայն զոր կը կորսըն-
ցընէ գինետունը: Բւկերութիւնը կը վա-

ովրդակական տնտեսագիտութիւն, ժո-
ռդական մատենագրաբաններ, և այլու ,
որք : Զգուշանամք այս «ժողովրդական»
ն անդամ ստէպ ստէպ կրկնել նո . մեր
ակցութեանց, մեր գրութեանց մէջ :
ո դիւրազգած է ժողովուրդը : Ճշմա-
մարդատիրի մը պարտքն է ջունալ որ-
հնար է պարուկել, անդգալի ընեւ, այն
որերութիւնները՝ որ ընկերութեան
ձր եւ ստորին դասերուն մէջ կան :
գիտեր ո՞ւր խորհրդածութիւն մը
դացի որ շատ խորունկ տպաւորութիւն
րաւ վրաս : Գերեզմաննեցներուն մէջ հա-
ակաց թառ մը կայ, Գարիացիք աւելի գա-
րացատրութիւն մ՛ունին անոր համար:
արակաց Քո կըսեն (Fosse communie),
ատներն անտուն երն եւ անսէրներն
կը թազուին խաւն ի խուռն եւ շատ
ամ իրարու վրայ գիզուտծ : Տարակայս
թէ երբ անենջանիկ աշխատաւորը
և սնէ իւր քաղջր սիրուհին եւ կամ իւր
տակ մանկիկն իջեալ ի փոսն այն արդ-
ց եւ ոռնէար՝ որ բերանաբաց կը սպա-
ւր սրտին հասարը կլելու համար,
նարեայ հայակապ եւ չքեղ շիրիմներուն
ահարձաններուն քով, տարակայս չկայ,
մ, թէ այն աշխատաւորը գերեզմա-
ունէն գուրս ելած ատենը սրտին մէջ
ց խոր մը կառնու կը տանի որ մրտ-
մէջ աղէկ մասածութիւններ չ: հաս-
: Բնդհանուր աշխարհքն անհանդիոտ
Այդ սրտաթունդ անհանդմտութեան
ընկերական խնդիր մը, աշխատաւորի
իր մը կայ՝ որ աւելի թերեւս վտան-
որ է քան թէ մեծ Տէրութեանց նա-
ձայուզութիւնները, քան թէ Գերմա-
պատերազմուկան սրտարաստութիւն-

ՏԵՂԱԳՐԱԿԱՆ

Բզնունեաց ծովու հարաւային ե-
վանք

սազգայի ժառանակն ըւր սաշրջ
նիքներով անհետ ըրած է ասկէ
րդն ու սարք. Վանուցս նիւթական
ոնն հարաբերակ մեծ մաս եղ իտո

Օն տէօրի նումէք թօդա, ատէտ
օն իւչ պին տօգուզ եիւզ պէշ .
Օն սէքիզ նիւմէք թօդա, ատէտ օն

ԳՐԱԿԱՆ ՄՈՒՐՀՅԱՆԴԱԿ

Եւթիրի ԱՍՏՂԻԿ ԵՒ ԱԴՈՆԻՍ
արգմանութիւն Պ. Ա. Համբարգաքթսնի
Եկեղիկի այս փոքրիկ գերթուածն
լրիս ընծայուեցաւ վերջերս թարգ-
սնութեամբ մի երիտասարդ գըա-
էտի, որով առաջին անգամ գրական
ապարակը կը ներկայանայ. Եկեղի-
անունը աշխարհահռչակ է, գո-
տուը ամենուն բերանը. և սակայն
յնչափ անդղիերէնագէտը մեր ազգին
այն ընթեռնելի չեն ըրած, դեռ իր
որուածներէն աշխարհաբառ թարգ-
սնութիւն մը չէ եղած. Պատճառը
թուի ինձ զմալիեր բերթողին լեզ-
ական գժուարութիւնները, որոնք
տոտով կը յոդնեցնեն թարգմանիչը.
Կից զատ հայերէն լեզուն զուգա-

ցակայած են զինք : Քանի՞ քանի՞ պիսի վարդապետներ ու վանքեր ըձած են դասալիք ժամանակին . Եւ չ կըսեմ ես , միթէ իմ տեսած և կա- ի եղածին չափ հետազոտած ըա- սունէ աւելի վանքերէն ո՞լը կը տար- ու սորա կացութենէն . Ի՞նչ էին վանքերն երբեմն և ի՞նչ են այժմ՝ այս սին գիտակցութիւն ունեցողաց կը զում պատասխանել սոյն հարցմանս և կեղրակացնեմ խօսքս , անդամ ևս չե- լով թէ - հայ վանքերը մեծ գեր ու - հայ դաստիարակութեան և առա- դիմութեան դործին մէջ՝ եթէ իր- կոչման յարմարցուին . - Ազգային կոկ . Կարչութեան ուշադրու- ան կը համարձակիմ յանձնարարել ամենակարեւոր կէտք :

2. Պ. ՆԱՀԱՊԵՏԵՍՄ

Յիշբեթի ԽԱՅՐԻԵԿ
ԻԼՈՒ
Խրբեթի Խալրիեէ վարօրլարընըն
վէ օճագլարը 1303 սէնէսի մարթը
իտալնոտան շուպաթը զայեթինէ
ն պիր սէնէլիք օլմագ իւղըէ, թօր-
վէ եախոտ բօստա բօստա պիլ
այխոէ քէֆալեթը միւթէպէրէ վէ
յիթի մալիւմէ իլէ մագթուէն ի-
օլունաճաղընոտան, թալիպ օլան-
ն հշպու շէճրի շուպաթը զայեթի-
տոտար բէրշէմպէ վէ բազար իր-
ի կիւնլէրի սաաթ տօգուզ բատ-
րինոտէ Նիրբեթի մէզբիւրէ իտարէ
սինէ կէլմէլէրի իլան օլունուրը :
8 շուպաթ 1887 3—3

Թէլ չիվիսի, գըյէի ճէտիտ եէթմիշ .
Զիզմէ շէրիտի, թօր պէշ եիւզ էլլի .
Հատուեքեարի եանի խօդմագլը քէո-
սէլէ, գըյէի ճէտիտ սէքսէն պիր պին .
Պէյազ քէթէն ալթ վէ իւսթ դօլան,
ատէտ իքի պին իւչ եիւզ .
Սագա մէշինի թիմուր թագըմը,
ա-
տէտ իքի եիւզ էլլի եէտի .
Գալթագ թիմուրլէնմէսի, ատէտ պին
եիւզ էլլի պէշ .
Գալթագ թագըմը, ատէտ պին եիւզ
էլլի պէշ .
Կէրկի չիվիսի, գըյէ գըրգ ալթը պին
իքի եիւզ .
Օն պէշ գալէմ պօյա էճզասը,
Սիյահ թէլաթին, գըյէ ճէտիտ եէ-
տի պին եէտի եիւզ էլլի պէշ .
Բիւսկիւլ, ատէտ օն ալթը պին պէշ
եիւզ .

Ե ԵՒ ԲԱՆԱՍՏԵՂՈՒԹԻՒՆ

Նչ գժուարութիւն յարմար ոճը հա-
երէնի մէջ գոնելը , և անգիտական
ողովրդեան բիւր բացատրութեանց
ուգորդները մեր լեզուին մէջ բնտուել .
ստի Պ. Համբարգաբթանի դործը ինք-
ն համակրելի է . համակրելի է նաև
իտումը Շեքսփիրի թարգմանութիւն
ընծալելու կամաց կամաց . կը թայ
թերցասիրաց անձնական դատմունքը
յս սիրային քերթուածին վրայ , որ
էքսփիրի առաջին դործն է , ինչպէս
քն ալ կը վկայէ , «առաջին ծնունդ
ու երեւակայութեան» անուանելով
ոյն իր ընծալականին մէջ . Քրիդիկ-
ըր կը դիտեն որ մեծ ողբերգակին
ամանակակիցը խիստ ագահ և ապե-
սիտ եղած են Շեքսփիրի թատեր-
ութիւնքը գովելու մասին . մինչդեռ
փոքրիկ քերթուածները և նուագ-
ըր զմայլելէն չեն դադրիր . Պատճա-
ռ անշուշտ այդ գրուածոց ոճին
նրական ծաւալում ունենալն էր .
Չնորդն ամենանուրը է անոնց մէջ ,
սիրաբանութիւնը ամեն տեսակ ճա-
ռուկ դարձուածներ կ'առնուն . այդ
արուն բնաւորութեանց ամենեւին
օրմար և հարկաւ ախորժելի . Շեքսփիր
ծ անուն հանեց Առաջիւ և Առաջիւ հը-
ստարակամք և զինքը հարություն բա-
րուելու և կ'առնուն .

Տարակայս չունիմ թէ Տնտեսը կարդա-
հերէն, — և հաճութեամբ կը լսեմ թէ
էն բազմաթիւ են անոնք, — շատերն
երեւս տեղի հանձարեկներէն իսկ ո-
ք, բարեկամիս՝ Եղիս էֆէնտիին՝ սի-
և զեղեցկահիւս ուսանաւորները տես-
գ, քթերնուն տակէն խնտացած, եւ
ծ են թէ «Ի՞նչ բան ունի Տնտեսն» մէջ
աստեղծութիւնը : » Նոր ապացոյ մը
էմիրժալաշեանը և բոլոր իրեն նմանուղ-
ը՝ գործոյ մարդիկ չեն, գործնական,
ունչ չեն, մէկ խօսքով, երազողներ են,
դիտի մնան միշտ, այնոքս չչո՞ւ եւ սա-
ասկէ աւելի վեր ի վերոյ գատաստան
ար ըլլալ : Ինչո՞ւ համար բանստեղ-
թիւնը Տնտեսն մէջ պիտի չը մտնայ :
Եօք անո՞ր համար որ Տնտեսն աշխա-
թիւն եւ խնայութիւն կը քարոզէ : Բայց
ըստ թէ բանստեղծութիւնը ծուլու-
ն և շայլութիւն է : Միթէ Տնտեսն
երը գոցելու է Մուսայից՝ անո՞ր համար
անսատեղծութիւնը օգտակար բան մը
և կամ թէ շատ բարձր բան մըն է ժո-
ղութեան համար : Այս երկու կարծիքներն
իշտ եւ ընդունելի չեն : Օգնել գործա-
ն միայն ստուկ վաստելու, գրուանը
ելու, տնակ մը ունենալու համար, բա-
նին չէ : Պէտք է ջանալ անոր միտքն ալ-
ել, զարդարել, հոգին ալ աղջուցնել:
ո համար գրական գործոց, փէսերուն,
աստեղծութեան ընթերցումը շատ օգ-

ՊԱՊԸ ՍԼՐԱՍՔԵՐԻ
—
ս , ատէտ գըրդ պիզ պին տէօրթ
հավլուսը , ատէտ ալթը պին .
յաղ շալագ , արշընը ճէտիտ պէշ
պին .
յա տաղը ապասը , թօր օթուղ
թ պին .
երիգան պէզի , թօր . օթուղ պին .
անա պէզի , արշընը ճէտիտ տէօրթ
եէթմիշ պին .
նավաչօ , արշընը ճէտիտ գըրդ
պին .
լըն ինկիլիզ պէզի , արշընը ճէտիտ
պէշ պին .
էնսուռգ պէզի , աղշընը ճէտիտ
զին .
ժէսդա պէզի , արշընը ճէտիտ եէ-
ին .
մ ալաճասը , թօր տօգուղ պին
թ եիւղ .
նումէրօլու բիյատէ տիւլմէսի ,
իւչ եիւղ սէքսէն պին .
ալամէթի սարը տիւյմէ , ատէտ
լ սէքիզ պին .
աղ սիւվարի տիւլմէսի , ատէտ օն
պին .
եըլուզզը քէպիր տիւյմէ , ատէտ
յէշ եիւղ .

ոչ եղանակի մաս սը ըլլար Ս եծա-
շակ է Փէնտիին , անմիջապէս պա-

ցկութեան աստուածուհին՝ կը սիրէք
առանին Ադոնիս, Բայց Ադոնիս սէգ-
աւորութեան տէր, միակ հաճուքը
անէն կառնուր, ուստի կարհամարհէք
իցուհոյն գեղեցկութիւնը և տրո-
անջը, Աստղիկ երկայն և ճարտա-
սիւս սիրախօսութեամբ կը ջնալ
ամողել պատանին որ սիրոյ թեւերուն
էլ հանգչի, Ադոնիսի սրտնեղութիւնը
և սիսի մեղմանալ և Աստղիկ վիզը
արած կը կրկնէ խոստմունքները,
այց որսական փողերու հնչումը կըսթա-
է երիտասարդին գուցէ դիւթուած
իտքը, կը թօթվէ սիրոյ Աստուածուհ-
ոյն գգուանքը և կը հետեւի ընկե-
ացը որ վարազ մը որսալու կ'երթան:
իշերն ի բուն Աստղիկ ողբալով կ'ան-
նէ, և առաւօտուն անտառին մէջ
ոժ աղաղակ լսելով կը փութայ գէպ
որսին տեղը, Բայց աւազ, կը տես-
ոյ զԱդոնիս արիւնաթաթաւ քարե-
սի մըս ուրախութեան մէջ կ'ան-

ժամանը կուտաք . Ամէն բանի պատասխան
ունի ժողովրդասէր և համբերատար բա-
սմ : Երբէք չանձր'իր , չը շուարիր :
յ այս մասին շատ մը օրինակներ ոլ-
ոյ յառաջ բերել , արդարացնելու հա-
սյն սիրալիր հիւրլնկալութիւնը՝ զոր
է բանաստեղծութեան իւր տնարար
մէջ : Եւ ի՞նչ օրինակներ : Ամէնէն
լի գործնական , բառարէտ , ազգերուն ,
զիացոց , Ամերիկացոց , Գերմանացոց
ասկերագ թերթերը : Ասոր ըսելիք մը
ին , կարծեմ մեր բառարէտ գլուխներն :
ողը կրնաց Տնտեսութեան Միասնեան սենեա-
երթալ : Արշակ է Քէնտոն գրասեղանին
ունի այնպիսի թերթ մը , Գերմանե-
ար , որուն մէջ այն շատ մը պիտանի ոլ-
ուն , եւն , հարցումներուն քով՝ զորս
մէջ ալ կը կարդանք , գեղեցիկ գե-
կ քնարերգական բանաստեղծութիւն-
ալ կը հրատարակուին բոլոր գերմանա-
կանացն (ա) յափշտակութեամբ գրուած :
Ոկ է Քէնտոնի ուրիշ օրինակ մըն ալ կըր-
ի մէջ բերել , եթէ իւր գերմանական
տուրց հանդիսականաց գանձեալ սպահիցեն
ի շրմունա իւրեանց՝ բարբառ զւու եւ
յատակ քան զամենայն , լի նմանութեամբք
եւ պէերճ ասացուածովք . . . . Դոլու-
թիւն , ամբախին ճոխարանութիւնն . ճոխ լեր
ի խօսս , եւ ասացիր զոր ինչ եւ կամիս :
La grandeur, voilà la littérature du
peuple; soyez grand, et dites ce que
vous voudrez; (Ճոխը և նույնական գոր-
ծածած է Այլվազաւաքին) ինչ որ գրակա-
նութեան համոր զրուցեցի , նոյնը կրնամ
ըսել գեղարուեստից համար : Ժողովուրդը
կը յօւզուի կը զմային , կը յափշտակուի
զայստն կամ զՊէթրովն լսելով . ինչու հի-
ացած սքանչացած կը կենաց Միլոյի Աս-
տրզկան կամ Ռաֆաելի մէկ պատկերին
առջեւ :

Դիսողութիւն մը ունիմ աւելցընելու :

---

(1) Արեւելի քափագէտ մատհագիր , եւ օ-
բենագէտ գաղղիացի .

(2) Անուանի տնտեսաբան , ելեւմտագէտ եւ այր
պետական գաղղիացի .

Նիզամիկ էրզագ անպարը իշխու
միւպայեա օլունանաճագ օլան պէշ
պին գըյէ զէյթուն եալզնըն պէհէր
գըյէսի իւչ զուրուշ օժուզ բարայա
թալիպի էօհտէսինտէ օլուպ իշպու
շուպաթը ըումինին եիրմի իւչիւնճիւ
բազար իրթէսի կիւնիւ գարարը գա-
թիսի վիրէլէնէկինտէն վէ եիրմի աէօր-
տիւնճիւ սալը կիւնիւ տախի թէգար-
րուր իտէն ֆիլաթընտան եիւզտէ պէշ
թէնզիլի գապուլ օլունաճալզնտան ,
իթայա թալիպ օլանլարըն մագամը
Սէրասքէրի լէվալիմաթը ումումիյէ
տախիրէսինէ կէլմէկէրի իլան օլունուր :

